

KATECHEZA PRZED MISYJNYM DNIEM BIAŁEGO TYGODNIA

Temat: ZAPROSZENI DO STOŁU PANA

Cele nauczania – wymagania ogólne:

- uświadomienie wspomagającej roli sakramentu Eucharystii w wypełnianiu nauki Jezusa;
- przybliżenie idei pomocy misjom ofiarowanej przez dzieci pierwszokomunijne.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- własnymi słowami streszcza przypowieść o siewcy;
- podaje przykłady zachowania odpowiadającego „przynoszeniu plonu” przez ucznia Jezusa;
- opowiada, na czym polega akcja „Dzieci komunijne dzieciom misji”;
- poprawnie recytuje słowa pieśni „Jeden chleb” i omawia ukazaną w niej symbolikę chleba;
- samodzielnie układa modlitwę, którą włoży do koperty.

Modlitwa: *Ojciec nasz*

Wprowadzenie:

Katecheta przypomina o niezwykle ważnym wydarzeniu, jakim będzie nadchodząca uroczystość I Komunii Świętej. Następnie prezentuje chleb (najlepiej paczkowany), odczytuje skład (można odczytać kilka takich przepisów, np. na bułki i chleb, których składnikiem jest pszenica). Warto również pokazać dzieciom ziarenka pszenicy lub ich ilustrację (alternatywnie odtworzyć film o tym, jak powstaje chleb).

Odczytanie i analiza opowiadania:

Małe ziarenko pszenicy spadło na ziemię. Zaczęło się wiercić i wiercić, aż ziemia otoczyła je z każdej strony.

„Nooo... teraz jest mi ciepłutko i mięciutko!” – pomyślało zadowolone. Ziarenko przypomniało sobie rozmowy innych ziarenek w kłosie... Niektóre

z nich bardzo się bały, że spadną na drogę albo na skały. Wszystkie zgodnie mówiły, że najlepiej spaść na dobrą ziemię.

„Ale miałem szczęście!” – powiedziało do siebie ziarenko, choć chyba za głośno, bo przechodząca obok mrówka przyglądała mu się zdziwiona.

Kolejne dni mijały, a ziarenko rosło i rosło... „Co się ze mną dzieje!” – wykrzyknęło przestraszone, gdy zrobiło się taaaakie grube, że aż zaczęło pękać. Szybko zauważyło, że znajome mrówki z sąsiedniego mrowiska są już dla niego tak małe, że musi schylać się, by je przywitać. Pewnego dnia podnosząc się z takiego ukłonu, ziarenko zauważyło, że nie jest już małym pękatym nasionkiem! Wystawało ponad ziemię. Ciekawe swojego wyglądu przejrzało się w porannej rosie. Miało piękną, sztywną łodygę zakończoną pękatym kłosem.

„Co za wąsy!” – wykrzyknęło z zachwytem ziarenko, wpatrując się w kropkę rosy.

Dni mijały, a kłos – bo już tak nazywano dawne ziarenko – kłaniał się przelatującym motyłom i kołysał lekko na wietrze. Wreszcie przyszedł czas zbiorów. Kłos pszenicy dumnie przeżył się na widok nadjeżdżających maszyn.

„To już koniec – jęczały niektóre źdźbła – zaraz nas zetną”.

Tymczasem nasze dawne ziarenko myślało z uśmiechem: „Jestem najszczęśliwszym kłosem na świecie! Trafiłem do dobrej ziemi, troszczono się o mnie, urosłem przepięknie, a teraz dzięki mnie pojawi się kilkanaście nowych ziarenek. Mam nadzieję, że każde z nich będzie tak samo szczęśliwe, jak ja”.

Analiza tekstu (Gdzie spadło ziarenko pszenicy? Czego obawiały się inne ziarenka? Jak mijały kolejne dni ziarenka? Co się stało, gdy ziarenko było już kłosem? Dlaczego ziarenko było szczęśliwe?).

Rozwinięcie:

Nauczyciel stwierdza, że Pan Jezus także opowiedział uczniom ważną historię o ziarenku – przypowieść o siewcy.

Odczytanie Mt 13, 1-8:

Owego dnia Jezus wyszedł z domu i usiadł nad jeziorem. Wnet zebrały się koło Niego tłumy tak wielkie, że wszedł do łodzi i usiadł, a cały lud stał na brzegu. I mówił im wiele w przypowieściach tymi słowami: „Oto siewca

wyszedł siał. A gdy siał, niektóre [ziarna] padły na drogę, nadleciały ptaki i wydziobały je. Inne padły na miejsca skaliste, gdzie niewiele miały ziemi; i wnet powschodziły, bo gleba nie była głęboka. Lecz gdy słońce wzeszło, przypaliły się i uschły, bo nie miały korzenia. Inne znowu padły między ciernie, a ciernie wybujały i zagłuszyły je. Inne w końcu padły na ziemię żyzną i plon wydały, jedno stokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny.

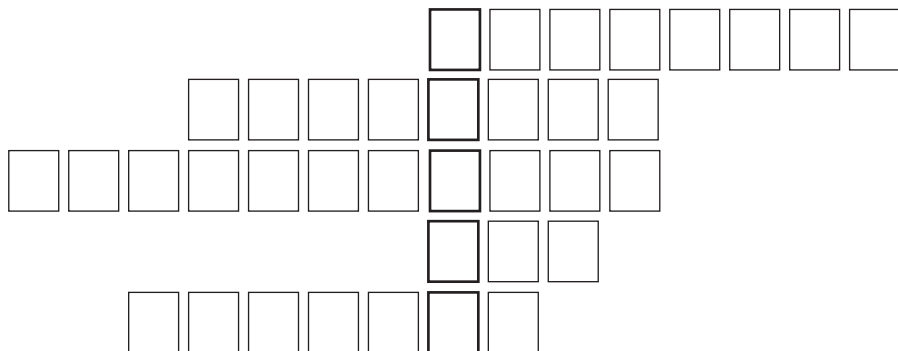
Krótką analizę tekstu, po której katecheta zwraca uwagę na to, że od przyjęcia I Komunii Świętej możemy karmić się nie tylko słowem Bożym, ale też Ciałem Pana Jezusa pod postacią chleba – mamy jeszcze więcej siły do tego, by wypełniać Jego naukę i być jak te ziarenka, które przyniosły plon stokrotny.

Plonem, który przyniesiemy, może być też troska o tych, którzy jeszcze nie znają Pana Jezusa – nauczyciel przybliży podstawowe wiadomości nt. akcji „Dzieci komunijne dzieciom misji”.

Rozdanie tekstów i nauka pieśni *Jeden chleb*.

Podsumowanie:

Uczniowie wspólnie lub indywidualnie (zależnie od poziomu klasy i pozostałego czasu) rozwiązują krzyżówkę z hasłem:

1. Rozmowa z Panem Bogiem
2. Wyznanie grzechów w konfesjonale
3. Sakrament, w którym jest prawdziwie obecny Pan Jezus pod postacią chleba i wina

4. Imię autora Ewangelii, który w opisie Ostatniej Wieczerzy zamieścił nowe przykazanie miłości

5. Biały ... czeka was po I Komunii Świętej

Praca domowa: Ułożenie modlitwy, która zostanie włożona do kopertki.

Dodatkowo można wykonać plakat lub zaproszenie dla koleżanki lub kolegi, zachęcające do udziału w akcji „Dzieci komunijne dzieciom misji”.

Modlitwa: *Jeden chleb*

Aneta Rayzacher-Majewska, Warszawa UKSW